U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **B. G.,** zastoupen Mgr. Ivo Chmelařem, advokátem se sídlem Dlouhá 13, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 25. 2. 2009, čj. OAM-862/VL-18-K02-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové z 29. 5. 2009, čj. 28 Az 6/2009 - 20,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Ivu Chmelařovi, se přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů ve výši 4800 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl u Krajského soudu v Hradci Králové žalobou shora uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, 13, 14, 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky v tehdy účinném znění (dále jen „zákon o azylu“). V žalobě uvedl, že žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dostatečně nezkoumal nebezpečí, které žalobci v případě návratu hrozí. Též nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, protože ohrožení v zemi původu žalobci nedovoluje se vrátit.

Krajský soud žalobu rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl a v odůvodnění svého rozhodnutí zejména uvedl, že žalovaný dostatečně posoudil žalobcův individuální příběh. V kontextu shromážděných informací o zemi původu žalovaný reagoval na žalobcovu stěžejní námitku, tj. obavu z potíží se státními orgány v případě návratu. Přitom správně dospěl k závěru, že k žádosti o azyl žalobce vedlo ukončení platnosti víza k pobytu na území České republiky a též ztráta cestovního dokladu. Svou vlast žalobce i jeho manželka opustili za účelem získání práce, on sám tam nikdy neměl žádné potíže ani nebyl trestně stíhán. Krajský soud tudíž přisvědčil žalovanému, že

uvedené skutečnosti nepředstavují důvod pro udělení jakékoli z forem mezinárodní ochrany podle zákona o azylu.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu včas kasační stížnost, která byla následně doplněna ustanoveným zástupcem. V ní výslovně uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) soudního řádu správního. Konkrétně uvedl, že soud nesprávně vyhodnotil informace týkající se politické a ekonomické situace a stavu dodržování lidských práv v Mongolsku ve vztahu k jeho osobní situaci. Poukázal na skutečnost, že k porušování jeho lidských práv docházelo v souvislosti s pronásledováním manželky pro její křivé obvinění ze smrti žalobcovy sestry. Ani žalovaný ani soud se nezabývali tvrzeními, že i sám stěžovatel byl v této souvislosti perzekuován, zejména proto, že jeho švagr měl známé u policie. Proto též navrhl provedení důkazu výslechem svědka – jeho manželky N. C., nar. X. Ani žalovaný ani soud se též dostatečně nevypořádali s otázkou existence důvodů pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Soud by měl přihlédnout k tomu, že žalobce chce v České republice trvale žít se svou manželkou.

Ze všech uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o jiné důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Nejvyšší správní soud je proto nucen konstatovat, že námitku týkající se důvodů pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu (tedy zohlednění možnosti pobytu na území společně s manželkou) stěžovatel v žalobě neuvedl, ač tak učinit bezpochyby mohl. Tato námitka je proto nepřípustná. Totéž platí o stěžovatelově tvrzení, že on sám byl ve své vlasti pronásledován v souvislosti s potížemi jeho manželky, neboť ani tyto skutečnosti v žalobě neuvedl.

Soud se dále ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy vlastní zájmy. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. též pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou dostupná též na www.nssoud.cz).

Přípustně byla stěžovatelem uplatněna toliko námitka nesprávného posouzení jeho osobní situace v kontextu shromážděných informací o zemi původu. Z obsahu správního i soudního spisu je ovšem zřejmé, že stěžovatel o udělení mezinárodní ochrany požádal až poté, co neměl jinou možnost legalizace pobytu, přičemž primárním důvodem jeho odchodu z vlasti byla snaha žít zde s manželkou a najít si práci. Těmito důvody se však zdejší soud již mnohokráte zabýval, příkladmo lze uvést rozsudek z 16. 2. 2005, čj. 4 Azs 333/2004 - 69, či rozsudek z 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004 - 44, publ. též jako č. 397/2004 Sb. NSS.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Kasační stížnost tedy byla shledána nepřijatelnou, a proto byla podle § 104a s. ř. s. odmítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a v písemném podání soudu ve věci samé (sepsání kasační stížnosti) a náhradě hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 2100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Zástupci tedy celkem náleží 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2010

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu